

รธน. มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๔

ป.วิ.พ. มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้การยื่นอุทธรณ์ ต้องระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายโดยละเอียด เป็นประเด็นที่ว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น และเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงการจำกัดข้อความที่จะอุทธรณ์ว่า ต้องอยู่ภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด แต่มิใช่บทบัญญัติเด็ดขาดเพราะมาตรา ๒๒๕ วรรคสอง เป็นบทยกเว้นโดยให้คู่ความยกปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่ได้ ว่ากล่าวในศาลชั้นต้น เพราะพฤติการณ์ไม่เปิดช่องให้กระทำได้หรือเพราะเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาได้

บทบัญญัติมาตรา ๒๒๕ เป็นบทบัญญัติที่ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลอุทธรณ์รวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม มิให้ปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล อันจะทำให้กระบวนการล่าช้าไม่เป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองสิทธิของคู่ความและเป็นการประวิงคดี โดยมาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง มิได้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของบุคคลหรือทำให้คุณค่าความเป็นมนุษย์ด้อยลง อีกทั้งให้สิทธิแก่บุคคลทั่วไปซึ่งรวมทั้งบุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงาน ส่วนท้องถิ่น และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การของรัฐ ในการต่อสู้คดีอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๖๔

ย่อโดย นายศราวุธ โปธoram
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาววรรณรัตน์ สุพรรณธีรากร
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๔

นางสาวณิชาภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒